

Forslag til folketingsbeslutning om ny levnedsmiddellov.

Fremsat den 25. februar 1971 af *Camre, Poul Dalsager, Lis Groes, Kampmann, K. J. Mortensen og Chr. Thomsen.*

Folketinget opfordrer regeringen til snarest at fremsætte forslag til ny levnedsmiddellov med henblik på at bringe levnedsmiddelloven i pagt med udviklingen og samle de mange forskellige forskrifter vedrørende levnedsmidler i én lov og under én styrelse.

En sådan lov bør udformes som en rammelo, der løbende suppleres med bekendtgørelser omfattende konkrete bestemmelser for enkeltvarer og vareområder m.v.

Loven bør bl. a. indeholde klare forskrifter om:

1. Faste normer for kvalitetskrav til varerne såvel efter sundhedsmæssige som ernæringsmæssige hensyn.
2. Faste normer for mærkning af levnedsmidler, herunder oplysning om varens sammensætning, nettovægt eller volumen m.v.
3. Faste normer for udformningen af holdbarhedsdeklaration for alle letfordærlige og andre levnedsmidler.
4. Normer for godkendelse af tilsætningsstoffer såsom farve, konserveringsmidler og smagsstoffer.
5. Faste normer for krav til lokaler, hvor levnedsmidler fremstilles, behandles, lagres og sælges.
6. Faste normer for personlig hygiejne omfattende alle, der er beskæftiget med levnedsmidler.
7. Pålæg om årlig ajourføring af bekendtgørelserne om krav til enkeltvarerne, således at nye forskningsresultater udnyttes.
8. Oprettelse af en central statslig myndighed til fastsættelse af såvel generelle normer som de specielle bestemmelser for enkeltvarer og varegrupper samt til sammen med kommunale myndigheder at overvåge kontrollen med denne lovgivning.

Bemærkninger til forslaget.

Baggrunden for forslaget til folketingsbeslutning om en tidssvarende levnedsmiddellovgivning er, at levnedsmiddelindustrien i stigende omfang overtager forbrugernes forsyning med levnedsmidler. Samtidig er det vigtigt at nyttiggøre de resultater, som ernæringsvidenskaben i de seneste år har opnået bl. a. vedrørende kostsammensætningens fundamentale betydning for befolkningens sundhedstilstand. Såvel industri som forhandlere står imidlertid over for et virvar af bestemmelser og myndigheder, der skal forhandles med, og det betyder mange spildte arbejdstimer og dermed store udgifter. Dertil kom-

mer, at den moderne udvikling med færdigpakkevarer gør en bedre forbrugervejledning nødvendig. Forbrugeren må have krav på oplysning ikke blot om vægt eller volumen, men også om varens sammensætning, holdbarhed, næringsværdi m.v.

Tilsætningsstoffer er blevet stadig mere udbredt inden for levnedsmiddelindustrien, og der savnes klare forskrifter for, hvilke stoffer der kan tillades, og i hvilke mængder, såkaldte positivlister. I den nugældende danske lovgivning anvendes kun bestemmelser om, hvilke stoffer der ikke må anvendes, såkaldte negativlister.